

Beklaagd van:

A/

te

tussen 31 december 2002 en 19 december 2004, de feiten vastgesteld zijnde o.m. op 2 juli 2004

op de percelen aldaar gelegen gekadastreerd als met een oppervlakte van resp. 18 a 10 ca en van 44 a 98 ca,

eigendom van _____ en van _____
 ingevolge akte verleden door notaris _____ d.d.
 29/9/1998

bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, par. 1, 146, 1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening d.d. 18 mei 1999

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hiernavermelde handelingen, werken of wijzigingen, zoals bepaald bij artikel 99 te hebben uitgevoerd, voortgezet of instandgehouden, in casu:

het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens (99, par. 1, 5°b Decreet Ruimtelijke Ordening)

namelijk: door het aanbrengen van een verharding met gebroken beton in een agrarisch gebied.

B/

Te _____, o.m. op 28/6/2004 en 2/7/2004

Bij inbreuk op de artikelen 4 § 2, 9 § 4 en 39 § 1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op de artikelen 2 § 1 en 6 § 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning d.d. 6 februari 1991, zonder daarvan vooraf melding te hebben gedaan, een inrichting die behoort tot de derde klasse, te hebben geëxploiteerd of veranderd, in casu:

een al dan niet overdekte ruimte waarin gestald worden: 3 tot en met 25 autovoertuigen en/of

aanhangwagens, andere dan personenwagens (rubriek 15.1.1 ° bijlage 1 VLAREM I).

overgeschreven te : kantoor der
hypotheken, op 10.8.2005. Nr.
Kosten: 96,59 euro. De Hypotheekbewaarder (get)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 12 december 2005 door beklagde opzichts
alle beschikkingen
- op 13 december 2005 door het Openbaar Ministerie
wat betreft de beschikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1
rechter op 29 november 2005 door de correctionele
rechtbank van Turnhout, 14^e kamer, dewelke als
volgt heeft beslist:

Veroordeelt beklagde wegens de vermengde feiten A
en B tot een geldboete van TWEEHONDERD EURO.

Zegt voor recht dat voormelde geldboete wordt
verhoogd met 45 deciem en gebracht wordt op
1.100 Euro.

Boete vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen
de wettelijke termijn door een gevangenzitting van
2 maanden.

Verwijst beklagde tot de kosten van het proces,
belopende in het geheel en tot op heden: 106,25
Euro.

Verwijst beklagde tot betaling van een vergoeding
van 25 EURO.

Verwijst beklagde bovendien, bij wijze van
bijdrage tot de financiering van het Fonds tot
Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke
gewelddaden, tot betaling van een bedrag van TIEN
EURO verhoogd met 45 deciem en gebracht op
VIJFENVIJFTIG EURO.

Rechtdoende op de herstellvordering

Beveelt beklaagde de plaats in de vorige staat te herstellen en het staken van het strijdig gebruik wat impliceert dat

- de grind dient verwijderd
- de autobussen niet langer op het perceel geparkeerd mogen worden

en dit binnen de termijn van twaalf maanden ingaande vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis.

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen de twaalf maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis in de vorige staat wordt hersteld en het strijdig gebruik niet binnen de termijn wordt gestaakt, de stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklaagde.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat opgesteld door de overheid die het vonnis uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Veroordeelt beklaagde, voor het geval aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundig inspecteur van een dwangsom van 100 Euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hersteltermijn van twaalf maanden nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden en inzoverre onderhavig vonnis vooraf werd betekend.

* * *

I. Procedure.

De beklaagde, alhoewel regelmatig gedagvaard zijnde, is niet in persoon of bij advocaat verschenen op de terechtzitting van 1 juni 2006 en

de zaak werd te zijnen opzichte bij verstek behandeld.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vordering.

De hogere beroepen van de beklaagde en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, zijn ontvankelijk.

De feiten van de tenlastelegging sub A dienen geactualiseerd te worden aan de huidige wetgeving. Bijgevolg dient de tenlastelegging aangevuld te worden met de woorden:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003".

Tevens dient de datumbepaling gepreciseerd te worden als "op niet nader te bepalen data tussen 31 december 2002 en 10 december 2004 ...".

Deze nieuwe misdrijfschrijving en datumbepaling beogen dezelfde feiten als deze die ten grondslag liggen aan de strafvordering.

II. Motivering ten gronde.

01. De schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten sub A zoals geactualiseerd en gepreciseerd en sub B is bewezen gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door beklaagde niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en alhier overneemt.

De feiten sub A zoals geactualiseerd en gepreciseerd zijn nog steeds strafbaar nu zij enkel de wederrechtelijke oprichting beogen.

02. De eerste rechter nam terecht aan dat de verschillende misdrijven zoals aangenomen en bewezen bevonden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet

zodat alleen de zwaarste straf dient uitgesproken bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek.

03. De eerste rechter legde een wettige en aan de persoon van de beklaagde, daarbij rekening houdende met zijn strafrechtelijk verleden, en aan de omstandigheden en de relatieve ernst van de feiten aangepaste bestraffing op aan de beklaagde, zodat het Hof ook deze bestraffing bevestigt omwille van de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter die het Hof bijtreedt en herneemt.

04. Nu de feiten sub A (stedenbouwkundige inbreuk) bewezen zijn dient ingegaan op de herstellvordering daaraan gekoppeld, zijnde het verwijderen van de aangebrachte verharding met gebroken beton, ook grind genaamd om alzo een einde te maken aan die wederrechtelijke toestand.

Het past om te dezen de termijn voor het herstel te bepalen op één jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest.

Verder komt het passend over om, zoals de eerste rechter terecht besliste, een dwangsom op te leggen en het bedrag ervan te bepalen op 100,00 euro per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal opvorderbaar zijn vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend.

05. Er is evenwel geen aanleiding om aan de beklaagde op te leggen dat hij niet langer autobussen mag parkeren op het bewuste perceel, nu immers dergelijk bevel geen herstelmaatregel beoogt op stedenbouwkundig vlak doch als een exploitatieverbod dient aangezien; er is geen aanleiding om bij wijze van veiligheidsmaatregel enig exploitatieverbod uit te spreken in de zin van artikel 39 van het Milieuvergunningsdecreet.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende bij verstek ten aanzien van de beklaagde,

Met toepassing van de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 65 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 2, 3, 4, 9, 39 van het decreet van 28 juni 1985
- 2 en 6 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991
- rubriek 15.1.1° bijlage I van het besluit van Vlaamse Executieve van 6 februari 1991
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Ontvangt de hogere beroepen;

Actualiseert en preciseert de feiten van de tenlastelegging sub A zoals voormeld (pagina 5);

Verklaart de beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub A zoals geactualiseerd en gepreciseerd en sub B;

Neemt aan dat de verschillende misdrijven zoals aangenomen en bewezen bevonden de opeenvolgende en

voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet;

Veroordeelt de beklaagde voor de vermengde aangenomen feiten tot een geldboete van TWEEHONDERD EURO te vermeerderen met 45 opdecimen en alzo gebracht op DUIZEND HONDERD EURO of een vervangende gevangenisstraf van TWEE MAANDEN;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 maart 2004;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Beveelt beklaagde de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert het verwijderen van de aangebrachte verharding met gebroken beton, ook grind genaamd, binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot

betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagde tot de overige kosten in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 218,12 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
NEGENENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier